

Dober dan pravim vsem. Polje je vaše in moje,
če vemo kaj sejati
in kdaj žeti.

Pavel Matev

KOT ROSA Vznemirjen od zaželenih sprememb
MI JE KRI spet iščem nezabrisanih sledi.
In sam po potih, s tabo prehojenih,
zdaj hodim,
kot rosa mi je kri.

In vračajo se čez zapore — svetli
obeti, zelenkaste luči.
Spet vrača s tistimi se dnevi junij
in čas, ko slavec poje vse noči.

Srce pa moje v tem trenutku tvega.
Oči so se odprle mi za pot.
Saj veš:
Čeprav so bolni,
letijo orli pod nebesni svod.

Nemirna želja jih podi in žene
in kliče jih nekak ljubavni gon
v temačna brezdna, nepoznane cone,
a ne v prijazen, tih zaklon.

In pojdem, pojdem v tiste slepe cone,
naj tam, kjer večno neme so gore,
v zgoščeni plasti razbolelih čustev
naj tam zgori sopotnik moj — srce!

Evtim Evtimov

PRI MENI ŠE Pri tebi, v tvojem kraju nad križpotjem
PODLESEK BO spomladi v cvet brsti podlesek.
V DOLINI A tu cveti še na jesen,
a tukaj še v megli žare mu čaše,
toplo te greje njihov plamen tih,

